

การปฏิบัติตนและแนวทางการส่งเสริมพฤติกรรมกาปฏิบัติตนในสถานการณื การแพร่ระบาดของเชื้อโรคโควิด 19 ของประชาชนชาติพันธุ์ ตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย

ต้องรัก จิตรบรรเทา ปร.ด.^{*1}

ทิพวรรณ เมืองใจ ศษ.ม.²

นาวิณ พรหมใจสา ปร.ด.³

สำนักวิชาสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมกาปฏิบัติตน และศึกษาแนวทางในการส่งเสริมพฤติกรรมกาปฏิบัติตนที่ถูกต้องในสถานการณืการแพร่ระบาดของเชื้อโรคโควิด 19 กลุ่มตัวอย่างคือ ประชาชนชาติพันธุ์ที่มีอายุ 15-60 ปี โดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน จำนวน 400 คน และกลุ่มผู้ให้ข้อมูลด้วยการสนทนากลุ่ม ได้แก่ ผู้นำชุมชน บุคลากรทางการศึกษา บุคลากรทางสาธารณสุข และหน่วยงานภาครัฐและเอกชน จำนวน 16 คน โดยการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง เก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.96 และประเด็นการสนทนากลุ่มแนวทางในการส่งเสริมพฤติกรรมกาปฏิบัติตนที่ถูกต้องในสถานการณืการแพร่ระบาดของเชื้อโรคโควิด 19 เป็นแนวคำถามปลายเปิดที่สามารถปรับได้ตามบริบทของพื้นที่ที่ศึกษา มีการตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยโดยผู้ทรงคุณวุฒิ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เชิงเนื้อหาด้วยการบรรยายและพรรณนา

ผลการวิจัย พบว่า พฤติกรรมกาปฏิบัติตนในสถานการณืการแพร่ระบาดของเชื้อโรคโควิด 19 โดยรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X}=3.75$ $SD=0.98$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความอดทน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}=3.80$ $SD=0.96$) รองลงมา คือ ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ($\bar{X}=3.77$ $SD=1.04$) ด้านการปฏิบัติตนตามกฎระเบียบของสังคม ($\bar{X}=3.75$ $SD=0.98$) และด้านความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X}=3.70$ $SD=0.94$) ตามลำดับ ส่วนแนวทางในการส่งเสริมพฤติกรรมกาปฏิบัติตนที่ถูกต้องในสถานการณืการแพร่ระบาดของเชื้อโรคโควิด 19 ในระดับบุคคล ครอบครัว และชุมชน พบว่า ในระดับบุคคล ได้แก่ การทำความเข้าใจเกี่ยวกับเชื้อโรคโควิด 19 และการมีวินัยในตนเองเพื่อป้องกันตัวเองจากเชื้อไวรัสโควิด 19 ในระดับครอบครัว ประกอบด้วย การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมกาอยู่ร่วมกันภายในบ้าน และการให้กำลังใจซึ่งกันและกันในการครอบครัว และในระดับชุมชน คือ การสร้างชุมชนปลอดภัย การสร้างความเข้าใจและการสื่อสารเชิงบวก

คำสำคัญ: การปฏิบัติตน, การส่งเสริมพฤติกรรม, โรคโควิด 19, ประชาชนชาติพันธุ์

Received: 19/05/2564

Revised: 01/07/2564

Accepted: 14/11/2564

* ต้องรัก จิตรบรรเทา ผู้รับผิดชอบบทความ

Popular Behaviors and Behavioral Reinforcement Guidelines during the COVID-19 Pandemic among the Multicultural Population in Pateung Sub-district, Maechan District, Chiang Rai Province

Tongrak Jitbantao Ph.D.*¹

Tippawan Muangjai M.Ed.²

Nawin Promjisa Ph.D.³

School of Social Sciences Chiang Rai Rajabhat University

ABSTRACT

The objectives of mixed-method research were to examine popular behaviors during the COVID-19 pandemic and to study appropriate behavioral reinforcement guidelines during the COVID-19 pandemic among the multicultural population in Pateung sub-district, Maechan district, Chiang Rai province. The sample consisted of 400 multicultural population between 20-60 years old, obtained using multistage random sampling, and a group of 16 informants participating in group discussions, which included community leaders, academic personnel, public health officers and public and private agencies involved in pandemic management, obtained using purposive sampling. The tool used for data collection included a questionnaire, with reliability of 0.96, and group discussion topics related to appropriate behavioral reinforcement guidelines during the COVID-19 pandemic. The qualitative research questions were open-ended and adaptable to the corresponding area. The research tools were closely monitored by proficient inspectors. The statistical metrics used for data analysis included mean and standard deviation of behavioral score during the COVID-19 pandemic. Descriptive content analysis was also employed.

According to the results obtained from multicultural population in Pateung sub-district, Maechan district, Chiang Rai province, the average behavioral score during the COVID-19 pandemic is considered high at 3.75, with standard deviation of 0.98. Aspect-wise, the patience score has the highest mean ($\bar{X} = 3.80$ SD=0.96), followed by self-confidence score ($\bar{X} = 3.77$ SD=1.04) and social compliance score ($\bar{X} = 3.75$ SD= 0.98). The accountability score is the lowest ($\bar{X} = 3.70$ SD= 0.94). As for appropriate behavioral reinforcement guidelines during the COVID-19 pandemic, in the individual level, understanding on COVID-19 and self-discipline need to be fostered; in the household level, cohabitation behaviors must be changed and family members need to support each other mentally; and in the community level, the concept of safe community, understanding and positive communication must be encouraged.

Key words: behaviors, behavioral reinforcement, COVID-19, multicultural population

*Corresponding Author: Tongrak Jitbantao

บทนำ

จากการที่โลกได้รับรู้เรื่องโรคติดต่อปริศนา หลังจากทางการจีนยืนยันเมื่อวันที่ 31 ธันวาคม 2562 ว่าเกิดการระบาดของเชื้อไวรัสสายพันธุ์ใหม่ในเมืองอู่ฮั่น ซึ่งมีประชากรกว่า 11 ล้านคน โดยหลังจากเก็บตัวอย่างไวรัสจากคนไข้นำไปวิเคราะห์ในห้องปฏิบัติการในเวลาต่อมา จีนและองค์การอนามัยโลก ระบุว่า ไวรัสนี้คือ "เชื้อไวรัสโคโรนา"¹ การระบาดของไวรัสโคโรนา พ.ศ. 2562-2563 ดำเนินอยู่ในประเทศไทย ตั้งแต่วันที่ 13 มกราคม 2563 โดยเป็นประเทศที่มีผู้ป่วยยืนยันรายแรกนอกประเทศจีน การคัดกรองผู้เดินทางเข้าประเทศพบผู้ป่วยประปราย ตลอดเดือนมกราคม ซึ่งเป็นผู้ที่เดินทางมาจากหรือเป็นผู้พำนักอยู่ในประเทศจีนแทบทั้งสิ้น และมีจำนวนผู้ป่วยเพิ่มขึ้นมากในกลางเดือนมีนาคม ซึ่งมีการระบุสาเหตุจากกลุ่มการแพร่เชื้อหลายกลุ่ม โดยกลุ่มใหญ่สุดเกิดจากการชกมวยไทย ณ สนามมวยเวทีลุมพินี เมื่อวันที่ 6 มีนาคม 2563 ผู้ป่วยยืนยันแล้วเพิ่มเกิน 100 คนต่อวัน ในอีก 1 สัปดาห์ต่อมา²

สำหรับจังหวัดเชียงราย จากรายงานของศูนย์ข้อมูล COVID-19 สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเชียงราย พบว่า ณ วันที่ 26 เมษายน 2563 มีผู้ป่วยยืนยันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 19 จำนวน 9 คน ซึ่งจากประกาศคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดเชียงราย ตั้งแต่ฉบับที่ 1-12 ก็ยังคงมีมาตรการเฝ้าระวังที่เข้มงวดและต่อเนื่องโดยตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย เป็นชุมชนหนึ่งในจังหวัดเชียงรายที่มีการผสมผสานความแตกต่างหลากหลายจากอัตลักษณ์ของกลุ่มชาติพันธุ์ ในการดำเนินชีวิต สังคม และวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ 9 ชาติพันธุ์ ประกอบไปด้วย อาข่า ลีซู ลาหู่ ดาราอั้ง ลีวะ บีซู เมียน ไทลื้อ และไทใหญ่ จำนวน 20,334 คน³ และมีการแพร่ระบาดของการติดเชื้อไวรัสโรคโควิด 19 ภายหลังพบผู้ติดเชื้อ 3 คน และมีกลุ่มเสี่ยงที่จะต้องกักตัวอีก 37 คน ทำให้บ้านปางผักฮี้ (บ้านสาขา) หมู่ที่ 12 มีมติใช้ธรรมณูญหมู่บ้าน โดยประกาศปิดหมู่บ้านชั่วคราว (Lock down) ตั้งแต่วันที่ 31 มีนาคม - 14 เมษายน 2563⁴

จากข้อมูลทางสถิติและสถานการณ์ข้างต้น ผู้วิจัยจึงได้สนใจที่จะศึกษาการปฏิบัติตนในสถานการณ์การแพร่ระบาด

ของเชื้อโรคโควิด 19 ของประชาชนชาติพันธุ์ ตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงรายที่มีลักษณะสังคมพหุวัฒนธรรม และมีการประกาศปิดหมู่บ้านชั่วคราว (Lockdown) ด้วยธรรมณูญหมู่บ้านเมื่อมีการแพร่ระบาดของเชื้อโรคโควิด 19 เพื่อทราบปรากฏการณ์ของพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติตนในสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อโรคโควิด 19 ทราบระดับพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติตนในสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อโรคโควิด 19 อันจะนำไปสู่แนวทางในการส่งเสริมพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติตนที่ถูกต้องในการป้องกันการระบาดของเชื้อโรคโควิด 19 ในชุมชนต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติตนในสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อโรคโควิด 19 ของประชาชนชาติพันธุ์ ตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย
2. เพื่อศึกษาแนวทางในการส่งเสริมพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติตนที่ถูกต้องในสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อโรคโควิด 19 ของประชาชนชาติพันธุ์ ตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย

วิธีการศึกษา

รูปแบบการศึกษา

การวิจัยนี้เป็นวิจัยแบบผสมวิธี โดยมีการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ศึกษาคือ ประชาชนชาติพันธุ์ 9 ชาติพันธุ์ ประกอบไปด้วย อาข่า ลีซู ลาหู่ ดาราอั้ง ลีวะ บีซู เมียน ไทลื้อ และไทใหญ่ ที่มีอายุ 15-60 ปี ที่อาศัยอยู่ในตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย จำนวน 20,334 คน

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย กลุ่มตัวอย่างเพื่อศึกษาพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติตนในสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อโรคโควิด 19 ได้แก่ ประชาชนชาติพันธุ์ 9 ชาติพันธุ์ ประกอบไปด้วย อาข่า ลีซู ลาหู่ ดาราอั้ง ลีวะ บีซู เมียน ไทลื้อ และไทใหญ่ ที่มีอายุ 15-60 ปี ที่อาศัยอยู่ในตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย

ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) ตามตารางขนาดของตัวอย่างที่ควรเลือกจากประชากร (Yamane) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน⁵ โดยมีวิธีการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1.1 สุ่มตัวอย่างครั้งที่ 1 ด้วยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิตามสัดส่วน (Proportional stratified random sampling) โดยมีหมู่บ้านเป็นชั้น และชาติพันธุ์เป็นหน่วยของการสุ่ม (Sampling Unit)

1.2 สุ่มตัวอย่างครั้งที่ 2 ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Random Sampling)

2. กลุ่มผู้ให้ข้อมูลเพื่อศึกษาแนวทางในการส่งเสริมพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติตนที่ถูกต้องในสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อโรคโคโรนา 19 ของประชาชนชาติพันธุ์ตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย ด้วยการสนทนากลุ่ม ได้แก่ ผู้ที่มีบทบาทเกี่ยวข้องกับประชาชนกลุ่มชาติพันธุ์ประกอบด้วย

- 2.1 ผู้นำชุมชน จำนวน 5 คน
- 2.2 บุคลากรทางการศึกษา จำนวน 3 คน
- 2.3 บุคลากรทางด้านสาธารณสุข จำนวน 3 คน
- 2.4 หน่วยงานภาครัฐบาลและเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการแพร่ระบาดของเชื้อโรคโคโรนา 19 จำนวน 5 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการศึกษาการปฏิบัติตนในสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อโรคโคโรนา 19 ของประชาชนชาติพันธุ์ตำบลป่าตึงอำเภอแม่จันจังหวัดเชียงราย ได้แก่

1. แบบสอบถามพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติตนในสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อโรคโคโรนา 19 ของประชาชนชาติพันธุ์ตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย

2. ประเด็นการสนทนากลุ่มแนวทางในการส่งเสริมพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติตนที่ถูกต้องในสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อโรคโคโรนา 19 ของประชาชนชาติพันธุ์ตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

1. แบบสอบถามพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติตนใน

สถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อโรคโคโรนา 19 ของประชาชนชาติพันธุ์ ตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง จากการคัดเลือกองค์ประกอบของวินัยในตนเองที่ได้จากการสังเคราะห์จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยพิจารณาจากองค์ประกอบที่มีผู้ศึกษาตั้งแต่ 9 คนขึ้นไป ผลจากการสังเคราะห์ พบว่าองค์ประกอบที่นำมาศึกษาประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่ การปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม ความเชื่อมั่นในตนเอง ความรับผิดชอบ และความอดทน ประกอบด้วย 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วย หมู่บ้านที่อาศัย เพศ สถานภาพ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ รวม 6 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการปฏิบัติตนในสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อโรคโคโรนา 19 ของประชาชนชาติพันธุ์ตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคมจำนวน 7 ข้อ 2) ด้านความเชื่อมั่นในตนเองจำนวน 6 ข้อ 3) ด้านความรับผิดชอบ จำนวน 9 ข้อ และด้านความอดทน จำนวน 8 ข้อ รวมทั้งสิ้น จำนวน 30 ข้อ เกณฑ์การแบ่งระดับพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติตนในสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อโรคโคโรนา 19 ใช้เกณฑ์ของบุญใจ ศรีสถิตนรากร⁶ แบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.21 – 5.00 หมายถึง กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติตน ในระดับสูงที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.41 – 4.20 หมายถึง กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติตน ในระดับสูง

ค่าเฉลี่ย 2.61 – 3.40 หมายถึง กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติตน ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.81 – 2.60 หมายถึง กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติตน ในระดับต่ำ

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.80 หมายถึง กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติตน ในระดับต่ำที่สุด

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. เครื่องมือที่ใช้ผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) จากผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลเกษมราษฎร์ศรีบูรินทร์ จังหวัดเชียงราย อาจารย์ประจำสาขาวิชาจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม และข้าราชการบำนาญ อดีตอาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ได้ค่า IOC ระหว่าง 0.67 – 1.00 และนำแบบสอบถามมาทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มที่มีลักษณะเหมือนกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน ได้ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.28-0.79 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.96 แสดงให้เห็นว่า แบบสอบถามมีค่าอำนาจเชื่อมั่นในระดับสูง และเมื่อพิจารณาเป็นรายองค์ประกอบ พบว่า ด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.35-0.70 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.87 ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.24-0.83 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.85 ด้านความรับผิดชอบ มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.35-0.68 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.85 และด้านความอดทน มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.38-0.80 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.91

2. ประเด็นการสนทนากลุ่มแนวทางในการส่งเสริมพฤติกรรมกาปฏิบัติตนที่ถูกต้องในสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อโรคโควิด 19 ของประชาชนชาติพันธุ์ตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย เป็นวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลหลักฐาน โดยใช้การสนทนากลุ่มอย่างมีจุดมุ่งหมายระหว่างผู้วิจัย และกลุ่มผู้ให้ข้อมูลในการสนทนากลุ่ม โดยเป็นประเด็นการสนทนากลุ่มที่มีรูปแบบกึ่งมีโครงสร้าง (semi-structured interview) ด้วยข้อความที่มีความสอดคล้องกับองค์ประกอบความมีวินัยในตนเองของประชาชนชาติพันธุ์ ตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ผู้วิจัยนำประเด็นการสนทนากลุ่มแนวทางในการส่งเสริมพฤติกรรมกาปฏิบัติตนที่ถูกต้องในสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อโรคโควิด 19 ของประชาชนชาติพันธุ์ตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย ที่สร้างเสร็จแล้ว

ให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 คน ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลเกษมราษฎร์ศรีบูรินทร์ จังหวัดเชียงราย อาจารย์ประจำสาขาวิชาจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม และข้าราชการบำนาญ อดีตอาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย เป็นผู้พิจารณาความสอดคล้องของข้อความกับนิยามศัพท์เฉพาะในแต่ละด้าน ผู้วิจัยนำข้อเสนอแนะที่ได้จากการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิมาปรับปรุงข้อความตามคำแนะนำ หรือข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยนำหนังสือขอความร่วมมือเพื่อการวิจัยจากสำนักวิชาสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ส่งถึงผู้นำชุมชนของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับเลือกจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน และการเลือกแบบเฉพาะเจาะจงเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิจัย

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามลงพื้นที่เพื่อเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่กำหนด

ผู้วิจัยนำประเด็นการสนทนากลุ่มไปสนทนากลุ่มผู้ให้ข้อมูลตามที่กำหนด

ผู้วิจัยนำแบบสอบถาม และประเด็นการสนทนากลุ่มมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามและประเด็นการสนทนากลุ่ม ได้แบบสอบถามและประเด็นการสนทนากลุ่มที่มีความสมบูรณ์ จากนั้นผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์มาวิเคราะห์ข้อมูลแล้วจึงนำแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์มาดำเนินการแจกแจงข้อมูล และนำประเด็นการสนทนากลุ่มมาวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลตั้งนี้ ข้อมูลเชิงปริมาณ การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณที่ได้จากแบบสอบถามด้วยค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ข้อมูลเชิงคุณภาพ การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้จากการสนทนากลุ่ม ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ผลการศึกษา

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่อาศัยอยู่หมู่ที่ 17 บ้านปางสา คิดเป็นร้อยละ 13.50 ประกอบด้วยชาติพันธุ์ อาข่า ลีซู ลาหู่ ตารอั้ง ลัวะ บีซู เมี่ยน ไทลื้อ และไทใหญ่ ส่วนใหญ่เป็นชาติพันธุ์ลีซู คิดเป็นร้อยละ 40.63 เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 52.80 มีสถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 80.00 อายุ 30-39 ปี คิดเป็นร้อยละ 26.00 ศึกษาอยู่ระดับมัธยมศึกษา

ตอนปลาย / ปวช. คิดเป็นร้อยละ 41.50 และประกอบอาชีพรับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 55.00

พฤติกรรมการปฏิบัติตนในสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อโรคโควิด 19 โดยรวม พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.75, SD = 0.98$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความอดทน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.80, SD = 0.96$) และด้านความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 3.70, SD = 0.94$) ดังตารางที่ 1

พฤติกรรมการปฏิบัติตนในสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อโรคโควิด 19	\bar{X}	SD	ระดับ
ด้านการปฏิบัติตนตามกฎระเบียบของสังคม	3.75	0.98	สูง
ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง	3.77	1.04	สูง
ด้านความรับผิดชอบ	3.70	0.94	สูง
ด้านความอดทน	3.80	0.96	สูง
พฤติกรรมการปฏิบัติตนในสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อโรคโควิด 19 โดยรวม	3.75	0.98	สูง

พฤติกรรมการปฏิบัติตนในสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อโรคโควิด 19 ด้านการปฏิบัติตนตามกฎระเบียบของสังคม ภาพรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.75, SD = 0.98$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ หากฉันมีอาการไข้ และมีอาการไอ จาม มีน้ำมูก ฉันจะใส่หน้ากาก ($\bar{X} = 4.11, SD = 0.80$)

และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ทุกครั้งที่ฉันไปที่สาธารณะ ฉันจะลงทะเบียนเข้าใช้บริการจากการสแกน QR Code หรือลงชื่อบริเวณหน้าร้านหรือสถานที่สาธารณะ รวมทั้งสแกน QR Code หรือลงชื่อก่อนออกด้วย ($\bar{X} = 3.95, SD = 0.89$) ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการปฏิบัติตนในสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อโรคโควิด 19 ของประชาชนชาติพันธุ์ ตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย ด้านการปฏิบัติตนตามกฎระเบียบของสังคม

พฤติกรรมการปฏิบัติตนในสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อโรคโควิด 19	\bar{X}	SD	ระดับ
ข้อ 1 ฉันสวมหน้ากากอนามัยในที่สาธารณะ	3.97	0.87	สูง
ข้อ 2 ฉันล้างมืออย่างสม่ำเสมอ	4.02	0.80	สูง
ข้อ 3 หากฉันมีอาการไข้ และมีอาการ ไอ จาม มีน้ำมูก ฉันจะใส่หน้ากาก	4.11	0.80	สูง
ข้อ 4 หากฉันไม่มีอาการไข้ และมีอาการ ไอ จาม มีน้ำมูก ฉันก็จะสวมหน้ากากอนามัย	3.94	0.86	สูง
ข้อ 6 ทุกครั้งที่ฉันไปที่สาธารณะ ฉันจะลงทะเบียนเข้าใช้บริการจากการสแกน QR Code หรือลงชื่อบริเวณหน้าร้านหรือสถานที่สาธารณะ รวมทั้งสแกน QR Code หรือลงชื่อก่อนออกด้วย	2.81	1.09	ปานกลาง
ข้อ 8 ฉันไม่ปิดบังข้อมูลส่วนตัว เช่น โรคประจำตัวการเดินทางไปในพื้นที่เสี่ยงที่มีการแพร่ระบาดของโรคโควิด19 การสัมผัสใกล้ชิดบุคคลในครอบครัว/ญาติที่มีการติดเชื้อ เป็นต้น	3.84	0.78	สูง
ด้านการปฏิบัติตนตามกฎระเบียบของสังคมโดยรวม	3.75	0.98	สูง

พฤติกรรมกาปฏิบัติตนในสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อโรโคโควิด 19 ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ภาพรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.77, SD = 1.04$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ข้อ 8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมกาปฏิบัติตนในสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อโรโคโควิด 19 ของประชาชนชาติพันธุ์ ตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง

ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง	\bar{X}	SD	ระดับ
ข้อ 8 ฉันเห็นด้วยที่จะไม่ให้ชาวต่างชาติทุกคนเดินทางเข้าประเทศไทย	3.65	0.86	สูง
ข้อ 9 ฉันคิดว่าควรให้ชาวต่างชาติบางกลุ่มเดินทางเข้าประเทศไทยได้	4.02	0.86	สูง
ข้อ 10 ฉันคิดว่าทุกคนที่เดินทางเข้าประเทศไทยต้องอยู่ในสถานที่รัฐจัดให้ 14 วัน	3.86	1.40	สูง
ข้อ 11 ฉันคิดว่ารัฐบาลควรปรับปรุงและบังคับใช้ พรบ.โรคติดต่อ อย่างเคร่งครัด	3.93	0.91	สูง
ข้อ 12 ถ้ามีคนมาจากพื้นที่เสี่ยง ฉันจะแจ้งเจ้าหน้าที่ของรัฐ	3.90	0.85	สูง
ข้อ 13 ฉันคิดว่ากาเว้นระยะห่าง จะช่วยลดโอกาสการระบาดของโรโคโควิด 19	3.28	1.08	ปานกลาง
ด้านความเชื่อมั่นในตนเองโดยรวม	3.77	1.04	สูง

พฤติกรรมกาปฏิบัติตนในสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อโรโคโควิด 19 ด้านความรับผิดชอบ ภาพรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.70, SD = 0.94$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ข้อ 14 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมกาปฏิบัติตนในสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อโรโคโควิด 19 ของประชาชนชาติพันธุ์ ตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย ด้านความรับผิดชอบ

ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง	\bar{X}	SD	ระดับ
ข้อ 14 ฉันล้างมือด้วยน้ำและสบู่ทุกครั้งที่มีการสัมผัสอุปกรณ์ร่วมกับผู้อื่น	3.70	0.85	สูง
ข้อ 15 ฉันล้างมือด้วยแอลกอฮอล์อย่างสม่ำเสมอ	3.90	0.81	สูง
ข้อ 16 หากฉันมีอาการไข้ ไอ หอบเหนื่อย เป็นหวัด ฉันจะงดกาไปใช้บริการที่สาธารณะ	3.68	0.99	สูง
ข้อ 17 ฉันเลือกรับซื้ออาหารหรือจกควสว่างหน้าด้วยระบบออนไลน์ หรือโทรศัพท์และเว้นช่วงที่มีผู้ใช้บริการจำนวนมากเพื่อลดความแออัด	4.19	0.89	สูง
ข้อ 18 ฉันจะชำระเงินค่าบริการผ่านระบบออนไลน์ (e-Payment) หรือ QR Code ผ่านแอปพลิเคชัน หากชำระด้วยเงินสดต้องไม่สัมผัสมือโดยตรง	3.94	0.85	สูง
ข้อ 19 ฉันจะตรวจสอบความสะอาดของสถานที่ ภาชนะ และการจัดที่นั่งในสถานที่สาธารณะ เพื่อให้ใช้บริการได้อย่างปลอดภัย	3.73	0.82	สูง
ข้อ 20 ฉันจะเตรียมรายการสินค้าที่จะจัดซื้อ หรือกิจกรรมที่ใช้บริการ ก่อนเดินทางไปใช้บริการในศูนย์การค้า ทางสรรพสินค้า ร้านสะดวกซื้อเพื่อให้สามารถลดเวลาในการใช้บริการภายในสถานที่ได้	3.41	0.93	สูง
ข้อ 21 หากฉันมีอาการผิดปกติในร่างกาย เช่น มีไข้ (อุณหภูมิเกิน 37.3 องศาเซลเซียส) ไอเจ็บคอ มีน้ำมูก หรือเหนื่อยหอบ ฉันจะไปโรงพยาบาลทันที	3.35	0.98	สูง
ข้อ 22 ฉันไม่ใช้สิ่งของร่วมกับผู้อื่น เช่น แก้วน้ำ หลอดดูดน้ำ ช้อน ผ้าเช็ดมือ ผ้าเช็ดหน้า และผ้าเช็ดตัว เป็นต้น	3.41	0.98	สูง
ด้านความรับผิดชอบโดยรวม	3.70	0.94	สูง

พฤติกรรมกรรมการปฏิบัติตนในสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อโรคโควิด 19 ด้านความอดทน ภาพรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.80, SD = 0.96$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ในขณะที่อยู่ในสถานที่สาธารณะ ฉันจะเลี่ยงไอ จามใกล้ผู้อื่น หากมีการไอ หรือจาม ฉันจะปิดปาก และจมูกให้สนิท ($\bar{X} = 4.18, SD = 0.89$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ข้อ 27 ฉันงดไปรับประทานอาหารที่ร้านอาหาร เป็นกลุ่ม เพื่อลดการพูดคุย ($\bar{X} = 3.47, SD = 0.93$) ดังตารางที่ 5 ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติตนในสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อโรคโควิด 19 ของประชาชนชาติพันธุ์ ตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย ด้านความอดทน

ด้านความอดทน	\bar{X}	SD	ระดับ
ข้อ 23 ฉันพยายามเว้นระยะห่างทางกาย 1-2 เมตรกับบุคคลอื่นในที่สาธารณะ	3.52	0.98	สูง
ข้อ 24 ฉันพยายามสวมหน้ากากอนามัย และเฟสซิลส์ทุกครั้งที่ออกจากบ้าน	3.49	1.00	สูง
ข้อ 25 ฉันลดการเดินทางหรือเข้าไปในพื้นที่เสี่ยง	3.53	0.91	สูง
ข้อ 26 ฉันงดไปรับประทานอาหารที่ร้านอาหารเป็นกลุ่ม เพื่อลดการพูดคุย	3.47	0.93	สูง
ข้อ 27 ฉันจะพูดโดยใช้ระดับเสียงปกติ ไม่ตะโกนหรือเปิดหน้ากากอนามัยหรือหน้ากากผ้า ในขณะที่อยู่ในสถานที่สาธารณะ และเลี่ยงไอ จาม ใกล้ผู้อื่น หากมีการไอ หรือจาม ให้ปิด ปาก และจมูกให้สนิท	3.92	0.85	สูง
ข้อ 28 ในขณะที่อยู่ในสถานที่สาธารณะ ฉันจะเลี่ยงไอ จามใกล้ผู้อื่น หากมีการไอ หรือจาม ฉันจะปิดปาก และจมูกให้สนิท	4.18	0.89	สูง
ข้อ 29 ฉันงดพาเด็ก ผู้สูงอายุ หรือผู้ที่เป็นกลุ่มเสี่ยงจากโรคประจำตัวเรื้อรังที่เสี่ยงต่ออาการรุนแรงของโรคโควิด 19 ไปใช้บริการศูนย์การค้า ห้างสรรพสินค้า สถานที่สาธารณะ ในช่วงเวลาที่มีผู้ใช้บริการจำนวนมาก หรือพื้นที่ที่มีผู้ใช้บริการหนาแน่น	4.11	0.90	สูง
ข้อ 30 ฉันงดการสังสรรค์ หรือทำกิจกรรมรวมกลุ่ม ใด ๆ ที่มีการรวมคนจำนวนมาก	4.17	0.85	สูง
ด้านความอดทนโดยรวม	3.80	0.96	สูง

แนวทางในการส่งเสริมพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติตนที่ถูกต้องในสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อโรคโควิด 19 ของประชาชนชาติพันธุ์ ตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย จากการศึกษา พบว่า ประชาชนชาติพันธุ์ ตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย มีความหลากหลายของกลุ่มชาติพันธุ์ที่มีลักษณะเป็นสังคมพหุวัฒนธรรม ที่มีการนับถือเทพและผีบรรพชน มีความเชื่อเฉพาะของกลุ่มชาติพันธุ์ที่มีอิทธิพลต่อการดำรงชีวิต อีกทั้งยังมีลักษณะการอยู่ร่วมกันของครอบครัวแบบขยาย และมีวิถีการดำรงชีวิตแบบดั้งเดิมตามบรรพบุรุษ รูปแบบการดำรงชีวิตและอัตลักษณ์ของประชาชนชาติพันธุ์ส่งผลต่อพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติตนที่ถูกต้องในสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อโรคโควิด 19

สำหรับแนวทางในการส่งเสริมพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติตนที่ถูกต้องในสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อโรคโควิด 19 ในระดับบุคคล ได้แก่ การทำความเข้าใจเกี่ยวกับเชื้อโรคโควิด 19 และการมีวินัยในตนเองเพื่อป้องกันตัวเองจากเชื้อไวรัสโควิด 19

ในส่วนของแนวทางในการส่งเสริมพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติตนที่ถูกต้องในสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อโรคโควิด 19 ระดับครอบครัว ได้แก่ การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมกรอยู่ร่วมกันภายในบ้านและการให้กำลังใจซึ่งกันและกันในครอบครัว

สำหรับแนวทางในการส่งเสริมพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติตนที่ถูกต้องในสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อโรคโควิด 19 ระดับชุมชน ได้แก่ การสร้างชุมชนปลอดภัย และการสร้างความเข้าใจและการสื่อสารเชิงบวก

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติตนในสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อโรคโควิด 19 ของประชาชนชาติพันธุ์ ตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย โดยรวมอยู่ในระดับสูง ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่าเชื้อไวรัสโคโรนาเป็นเชื้อไวรัสสายพันธุ์ใหม่ที่ก่อโรคโควิด 19 ซึ่งขณะนี้ยังไม่มีวัคซีนในการป้องกัน อีกทั้ง ยังไม่พบข้อมูลยืนยันในการแสดงอาการของผู้ติดเชื้อโควิด 19 จนกว่าบุคคลนั้นจะติดเชื้อ ดังนั้น จึงเป็นเรื่องสำคัญที่ทุกคนควรปฏิบัติตามข้อแนะนำด้านสุขภาพ เพื่อให้ตนเองปลอดภัยจากโรคนี้ ซึ่งสอดคล้องทฤษฎีของ Bloom⁷ โดยแบ่งพฤติกรรมออกได้ 3 ส่วน คือ

1. พฤติกรรมการเรียนรู้แบบพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) พฤติกรรมนี้เกิดจากประสบการณ์ในแต่ละคนเป็นทักษะในด้านสมองในการคิดเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ

2. พฤติกรรมการเรียนรู้และเจตพิสัย (Affective Domain) หมายถึง ความสนใจความรู้สึกความชอบ ค่านิยมต่าง ๆ เป็นพฤติกรรมที่อยากต่อการมองเห็นหรือเข้าใจเพราะเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในจิตใจของคน

3. พฤติกรรมการเรียนรู้และทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) เกิดจากการเรียนรู้และปัจจัยต่าง ๆ โดยอาศัยพฤติกรรมที่เป็นเจตพิสัยเป็นปัจจัยนำของการเรียนรู้ที่จะกระทำ การเข้าถึงการยอมรับและปัจจัยแวดล้อมทางกายภาพ รวมทั้งแรงกระตุ้นจากบุคคลอื่น สังคมและสิ่งแวดล้อมซึ่งตามปกติทักษะพิสัยจะเกิดขึ้นได้จากการปลูกฝังมาตั้งแต่เด็ก

จากแนวคิดของพฤติกรรมข้างต้น สามารถอธิบายพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติตนในสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อโรคโควิด 19 ของประชาชนชาติพันธุ์ ตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย โดยรวมอยู่ในระดับสูงได้ คือ ตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย เป็นชุมชนหนึ่งในจังหวัดเชียงรายที่มีการแพร่ระบาดของติดเชื้อโรคโควิด 19 ภายหลังพบผู้ติดเชื้อ 3 คน และมีกลุ่มเสี่ยงที่จะต้องกักตัวอีก 37 คน บ้านปางผักอี (บ้านสาขา) หมู่ที่ 12 จึงมีมติใช้ธรรมนูญหมู่บ้าน โดยประกาศปิดหมู่บ้านชั่วคราว (Lock down) ตั้งแต่

วันที่ 31 มีนาคม - 14 เมษายน 2563 ดังนั้นเมื่อประชาชนชาติพันธุ์ ตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงรายมีประสบการณ์ของการแพร่ระบาดของติดเชื้อโรคโควิด 19 ในชุมชน ทำให้เกิดความเชื่อ เจตคติในการเฝ้าระวังการแพร่ระบาดของเชื้อโรคโควิด 19 ที่ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมในการปฏิบัติตนในสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อโรคโควิด 19 ในระดับสูง สอดคล้องกับการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่ของผู้รับบริการงานผู้ป่วยนอกโรงพยาบาลพระนารายณ์มหาราช ที่พบว่า ผู้รับบริการงานผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลพระนารายณ์มหาราชส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับการป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่อยู่ในระดับสูง⁸ และเป็นไปในแนวทางเดียวกันกับการศึกษาความรู้และพฤติกรรมของประชาชนเรื่องการป้องกันตนเองจากการติดเชื้อไวรัสโคโรนา สายพันธุ์ใหม่ 2019 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความรู้และพฤติกรรมของประชาชนในเรื่องการป้องกันตนเองจากการติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 (COVID-19) และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้และพฤติกรรมของประชาชนในเรื่องการป้องกันตนเองจากการติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 จากประชาชนในเขต ตำบลบ้านสาง อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา ผลการศึกษา พบว่า พฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 ภาพรวมอยู่ในระดับมาก⁹ และการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมป้องกันโรคติดเชื้อในระบบทางเดินหายใจของผู้ดูแลเด็กปฐมวัยในศูนย์เด็กเล็ก กรุงเทพมหานคร มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมป้องกันโรคติดเชื้อในระบบทางเดินหายใจ พบว่า พฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อทางเดินหายใจของกลุ่มตัวอย่างโดยภาพรวมอยู่ในระดับดี¹⁰

อย่างไรก็ตาม จากการศึกษา พบว่า พฤติกรรมการปฏิบัติตนในสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อโรคโควิด 19 ด้านการปฏิบัติตนตามกฎระเบียบของสังคม และด้านความเชื่อมั่นในตนเอง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกครั้งที่ฉันไปในที่สาธารณะ ฉันจะลงทะเบียนเข้าใช้บริการจากการสแกน QR Code หรือลงชื่อ

บริเวณหน้าร้านหรือสถานที่สาธารณะ รวมทั้งสแกน QR Code หรือลงชื่อก่อนออกด้วย และฉันคิดว่า การเว้นระยะห่างจะช่วยลดโอกาสการระบาดของโรคโควิด 19 อยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย เป็นชุมชนหนึ่งที่มีการอยู่อาศัยของกลุ่มชาติพันธุ์ 9 ชาติพันธุ์ โดยเฉพาะกลุ่มชาติพันธุ์ลีซูที่มีจำนวนประชากรมากที่สุด โดยกลุ่มชาติพันธุ์ลีซูจะมีวิถีชีวิตครอบครัวแบบครอบครัวขยายซึ่งอยู่รวมกันประมาณ 3 รุ่น ทำให้การอยู่ร่วมกันในครอบครัวที่มีสมาชิกในครอบครัวหลายคนส่งผลต่อพฤติกรรม การเว้นระยะห่างเพื่อลดโอกาสการระบาดของเชื้อโรคโควิด 19 รวมไปถึงการประกอบอาชีพของกลุ่มชาติพันธุ์ที่มีการทำไร่และทำการเกษตรเป็นส่วนใหญ่ และการใช้ชีวิตประจำวันอยู่ในหมู่บ้านและกลุ่มของตนเอง จึงส่งผลให้ประชาชนชาติพันธุ์ไม่มีความจำเป็นในการเดินทางไปในที่สาธารณะรวมทั้งสแกน QR Code หรือลงชื่อในการเดินทางไปในที่สาธารณะเหมือนประชาชนทั่วไป

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ผลจากการวิจัยในครั้งนี้ สามารถนำไปปรับใช้ได้ ดังประเด็นต่อไปนี้

1. แบบสอบถามพฤติกรรม การปฏิบัติตนในสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อโรคโควิด 19 ของประชาชนชาติพันธุ์ ตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย สามารถนำไปใช้เพื่อวัดพฤติกรรม การปฏิบัติตนในสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อโรคโควิด 19 ของประชาชนได้

2. ในการส่งเสริมพฤติกรรม การปฏิบัติตนที่ถูกต้องในสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อโรคโควิด 19 ของประชาชนควรส่งเสริมทั้งในระดับบุคคล ระดับครอบครัว และระดับชุมชน ควบคู่กันทั้ง 3 ระดับ เนื่องจากทั้ง 3 ระดับมีความสัมพันธ์กัน โดยทั้งนี้จะต้องมีการส่งเสริม และมีการติดตามผลอย่างต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาปัจจัยอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อพฤติกรรม การปฏิบัติตนที่ถูกต้องในสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อโรคโควิด 19 ของประชาชน เพื่อนำมาเป็นส่วนหนึ่งในการส่งเสริมพฤติกรรม การปฏิบัติตนที่ถูกต้องในสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อโรคโควิด 19 ของประชาชนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. ควรมีการพัฒนา รูปแบบโปรแกรม หรือชุดฝึกอบรม เพื่อส่งเสริมพฤติกรรม การปฏิบัติตนที่ถูกต้องในสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อโรคโควิด 19 ของประชาชน ทั้งในระดับบุคคล ระดับครอบครัว และระดับชุมชน

เอกสารอ้างอิง

1. BBC News Thai. Coronavirus: sources, symptoms, treatment and prevention of COVID-19 [Internet]. 2020 [cited 2020 April 26]. Available from: <https://www.bbc.com/thai/features-51734255> (in Thai)
2. Wikipedia. The pandemic of the coronavirus in Thailand 2010 [Internet]. 2020 [cited 2020 April 26]. Available from: <https://th.wikipedia.org/wiki/การระบาดของไวรัสโคโรนาในประเทศไทย พ.ศ. 2563> (in Thai)
3. Pa Tueng Subdistrict Administrative Organization. General information of Pa Tueng Subdistrict Administrative Organization [Internet]. 2021 [cited 2021 Jan 26]. Available from: <http://patueng.go.th/main.php?type=1> (in Thai)
4. Chiang Rai Provincial Office of Tourism and Sports. Orders, measures to control the spread of dangerous communicable diseases in the local area Ban Pang Phak Hi (Sub village) Moo 12 Pateung Sub-district, Maechan District, Chiang Rai Province [Internet]. 2021 [cited 2021 July 9]. Available from: https://chiangrai.mots.go.th/news_view.php?nid=1207 (in Thai)

5. Wongrattana C. Techniques for using statistics for research. Bangkok: Faculty of Education, Srinakharinwirot University; 2007 (in Thai)
6. Srisatidnarakul B. Development and Validation of Research Instrument: Psychometric Properties. Bangkok: Chulalongkorn University Printing House; 2012 (in Thai)
7. Klinhom E. The Study of Knowledge, Attitude, and Behavior of the Waste Management of People in the Area of Janjawa Municipality, Mae Chan District, Chiangrai Province [dissertation]. Chiang Rai Rajabhat University; 2010 (in Thai)
8. Sommang K. Factors Related to Influenza Preventive Behavior Among Patients at Outpatient Department, King Narai Hospital. Journal Health Educational 2014; 37(126): 8-21 (in Thai)
9. Glomjai T, Kaewjiboon J, Chachvarat T. Knowledge and Behavior of People regarding Self-care Prevention from Novel Coronavirus 2019 (COVID-19). Journal of Nursing, Public Health, and Education 2020; 21(2): 29-39 (in Thai)
10. Laemthaisong J. Factor influencing on preventive behaviors of respiratory Tract infections among caregivers of preschool aged children in childcare center, bangkok metropolitan. Journal of Public Health Nursing 2019; 33(1): 1-19 (in Thai)